

dekretu daného dně 30. ledna r. 1849, pod čís. 107 (v Zák. říš. ve zvláštním svazku) jest břemenem lpějícím na věci čili statku (břemenem reálním) není ohledem na povahu dávek tam určených nikterak potřebno, aby ty dávky byly zapsány v knihách veřejných.

Když takové dávky přivýbavě pozemností z břemen dostanou se ku vyjednávání, náleží vybavujícím orgánům podrobiti je v jedné každé příhodě úřední zkoušce a orgánové tito dlužní jsou po bedlivém uvážení nalezených neb od stran podaných pomůcek ohledem na původ a dosavadní způsob, jakým se s těmito dávkami zacházelo, rozhodnouti, zdali se — obzvláště ohledem na svazek obecní neb farní — s nimi zacházeti má co s břemeny lpějícími na věci čili statku t. j. takovými břemeny, jimiž jest po každé majetník osedlosti čili realnosti samo sebou zavázán.

Taktéž náleží politickému úřadu postupovati, když při vymáhání zadržanosti (reštův) takové dávky přijdou k řeči.

Avšak v posledním případě dlužen jest politický úřad až do úplného ukončení výbavy pozemností před rozhodnutím sjednati se s komisí zemskou pro vybavování pozemností, aby se odvrátila všeliká rozdílnost ve způsobu, zacházeti s těmito dávkami.“

Od c. k. mor. zemské komise pro výbavu pozemností.